

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om arbetskraftsservice och 21 a och 25 § lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om arbetskraftsservice och lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden ändras. Det föreslås att lagarna skall ändras så att den konvention om privata arbetsförmedlingsbyråer som Internationella arbetsorganisationen godkände på sin allmänna konferens år 1997 kan ratificeras. Dessutom föreslås att den i lagen om arbetskraftsservice ingående bestämmelsen om utbildnings- och yrkesinformation preciseras så att servicen skall motsvara efterfrågan på en allt mångsidigare utbildnings- och yrkesinformation.

Det föreslås att tillämpningsområdet för lagen om arbetskraftsservice skall utvidgas till att gälla arbetskraftsservice som tillhandahålls av privata arbetsförmedlingsbyråer samt till uthyrning av arbetskraft. I lagen föreslås ingå en bestämmelse om diskrimineringsförbud och om förbud mot att er-

bjuda minderårig arbetskraft när privat arbetskraftsservice tillhandahålls samt en bestämmelse om skyldighet för privata arbetsförmedlingsbyråer att, i syfte att främja samarbetet, tillstålla arbetskraftsmyndigheterna uppgifter om privat arbetskraftsservice.

Enligt förslaget skall lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden ändras så att en i lagen om arbetskraftsservice avsedd tillhandahållare av privata arbetskraftstjänster, som har gjort grundanmälan om sin verksamhet enligt handelsregisterlagen, är skyldig att meddela arbetarskyddsmyndigheten att verksamheten har inletts. Den som försummar sin anmälningsplikt kan dömas till böter.

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

Den internationella arbetsorganisationens (ILO) allmänna konferens, Internationella arbetskonferensen, godkände 1997 konvention nr 181 om privata arbetsförmedlingsbyråer. Syftet med konventionen är att inom vissa gränser tillåta privata arbetsförmedlingsbyråers verksamhet samt att samtidigt skydda arbetstagare och arbetssökande som anlitar deras tjänster.

I konventionen avses med privat arbetsför-

medlingsbyrå en av myndigheterna oberoende fysisk eller juridisk person som tillhandahåller arbetsförmedlingsservice och annan arbetskraftsservice i anslutning till arbets-sökande samt sysslar med uthyrning av arbetskraft. En medlemsstat skall fastställa villkoren för privata arbetsförmedlingsbyråers verksamhet genom ett förfarande med tillstånd eller certifiering, om inte villkoren har reglerats eller angetts på annat sätt i nationell lag eller praxis.

Lagstiftningen i Finland svarar i rätt hög

grad mot konventionens bestämmelser. Till vissa delar måste lagstiftningen likväl revideras. Lagen om arbetskraftsservice (1005/1993) gäller för närvarande privata arbetsförmedlingsbyråer endast i fråga om förbudet att uppbära avgift för arbetsförmedlingsservice. För sådan arbetsförmedlingsservice som har direkt sysselsättande verkan får avgift inte uppbäras hos enskilda kunder. Straffet för arbetsförmedling som enligt 16 § är förbjuden anges i 47 kap. 6 § strafflagen. Tillsynen över att förbudet mot att ta ut avgift iaktas utövas av arbetarskyddsmyndigheterna i enlighet med bestämmelserna om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden.

I fråga om uthyrning av arbetskraft berörs privata arbetsförmedlingsbyråer av 21 a § lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/1973). Enligt paragrafens 1 mom. är en arbetsgivare som har gjort grundanmälan om uthyrningsarbete enligt handelsregisterlagen (129/1979) skyldig att skriftligen meddela arbetarskyddsmyndigheten att grundanmälan har gjorts. Enligt samma paragrafs 2 mom. kan arbetarskyddsmyndigheten förbjuda uthyrning av arbetskraft till utlandet och annonsering av uthyrningen, om arbetsgivaren underlåter att göra anmälan enligt 1 mom. eller annars väsentligt bryter mot anställningsvillkoren i ett arbete som utförs utomlands. Om verksamheten fortsätter trots arbetarskyddsmyndighetens förbud kan detta också leda till straff för arbetsförmedlingsbrott enligt 47 kap. 6 § 2 mom. strafflagen.

För privata arbetsförmedlingsbyråer gäller också 47 kap. 6 a § strafflagen där det bestäms om arbetstillståndsbrott samt 11 kap. 9 § strafflagen där det bestäms om diskriminering i näringsverksamhet och yrkesutövning. På behandlingen av arbetstagarnas personuppgifter i privata arbetsförmedlingsbyråer tillämpas personregisterlagen (471/1987).

I statens grundläggande arbetskraftsservice har det från och med år 1994 enligt 9 § lagen om arbetskraftsservice ingått utbildnings- och yrkesinformation, som skall främja en ändamålsenlig utbildning och placering inom olika yrkesområden genom att ge information om utbildningsmöjligheter, om vad olika arbetsuppgifter och yrken innebär och om arbetsmarknaden. Den centrala utgångspunkten har varit serviceverksamhetens effekt på arbetsmarknadens funktionsförmåga. Jämfört med tidpunkten då lagen stiftades,

behövs det numera allt bredare utbildningsmöjligheter som främjar sysselsättningen och bidrar till en fungerande arbetsmarknad.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

Ett viktigt mål för propositionen är att få Finlands lagstiftning att motsvara ILO:s konvention om privata arbetsförmedlingsbyråer. För att målet skall nås föreslås att lagen om arbetskraftsservice och lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden ändras.

Artikel 3.1 i konventionen förutsätter att privata arbetsförmedlingsbyråers rättsliga ställning skall bestämmas enligt nationell lag och praxis. Det föreslås att tillämpningsområdet för lagen om arbetskraftsservice skall kompletteras så att det i högre grad än för närvarande gäller privat arbetskraftsservice. Det föreslås att lagen tillämpas på fysiska eller juridiska personer, som är oberoende av statens arbetskraftsmyndigheter, när dessa tillhandahåller arbetsförmedlingsservice och annan service i anslutning till arbetssökande samt bedriver uthyrning av arbetskraft. Det är fråga om en privat arbetskraftsservice när en eller flera av ovan nämnda tjänster tillhandahålls.

Artikel 5 i konventionen förutsätter att arbetstagarna garanteras lika behandling och lika möjligheter i fråga om tillgång till arbete och vissa yrken. Syftet med det diskrimineringsförbud som föreslås ingå i lagen om arbetskraftsservice är att säkra att arbetstagare och arbetssökande bemöts jämlikt när privat arbetskraftsservice tillhandahålls. Artikel 9 i konventionen förutsätter åtgärder för att säkerställa att privata arbetsförmedlingsbyråer inte använder eller tillhandahåller barnarbetskraft. Det föreslås att en bestämmelse om förbud mot att barnarbetskraft används eller ställs till förfogande i de privata arbetsförmedlingsbyråernas serviceutbud skall ingå också i lagen om arbetskraftsservice.

Enligt artikel 13 i konventionen skall arbetskraftsförvaltningen tidvis se över villkoren för främjande av samarbetet mellan den offentliga arbetsförmedlingen och privata arbetsförmedlingsbyråer. Därför föreslås att en bestämmelse om privata arbetsförmedlingsbyråers skyldighet att lämna uppgifter skall tas in i lagen om arbetskraftsservice. Dessa tillhandahållare av privat arbetskraftsservice skall med vissa mellanrum som be-

stäms av Arbetskraftsmyndigheterna tillstålla myndigheterna de uppgifter som dessa önskar få, så att Arbetskraftsförvaltningen känner till den privata Arbetskraftsservicens struktur och funktioner.

För att villkoren för de privata Arbetsförmedlingsbyråernas verksamhet skall kunna fastställas och verksamheten utvärderas behöver myndigheterna enligt artikel 3.2 i konventionen något slag av permanent uppföljningssystem. Tillhandahållare av privat Arbetskraftsservice som har gjort en sådan grundanmälan som avses i handelsregisterlagen skall enligt förslaget alltid vara skyldiga att meddela Arbetsarkyddmyndigheterna att verksamheten har inletts.

Med tanke på överträdelser av konventionen bör det enligt artikel 14.3 finnas tillräckliga rättsmedel som kan tillämpas effektivt och som vid behov inbegriper även straff. Det föreslås också att ett straff skall fastställas för försummelse att iaktta anmälningsplikt på samma sätt som i fråga om försummelse att iaktta anmälningsplikt när det gäller andra Arbetsarkyddsuppgifter.

Statsrådet tillsatte den 21 mars 1996 en parlamentarisk kommitté med uppgift att utarbeta en nationell strategi för livslångt lärande. Enligt kommittébetänkandet (1997:14) medför det tilltagande sprekret av studiemöjligheter att medborgarna för sammanställande av studiehelheter är i behov av effektivare och utvidgade informations-, rådgivnings- och vägledningstjänster i vilka ändrade och fortsättningsvis föränderliga omständigheter blir beaktade. I detta syfte föreslås det att lagen om Arbetskraftsservice ändras så att också inlärningsmöjligheterna i en vidare bemärkelse ingår i Arbetskraftsbyråernas utbildnings- och yrkesinformation.

3. Propositionens verkningar

3.1. Ekonomiska verkningar

Om propositionen godkänns innebär det för dem som tillhandahåller privat Arbetskraftsservice att de skall börja insamla och ordna uppgifter om sin verksamhet samt lämna in dem till myndigheter vid bestämda tidpunkter och i en viss form. Dessutom medför förslaget merarbete jämfört med da-

gens situation i och med att anmälan om att verksamheten har inletts skall göras i större utsträckning än i dag. De nya uppgifterna är likväl inte sådana att de beräknas orsaka några betydande kostnader.

3.2. Verkningar i fråga om organisation och personal

De föreslagna ändringarna har ingen betydande kostnadseffekt i fråga om Arbetsarkyddmyndigheternas nuvarande uppgifter. Arbetsarkyddmyndigheterna utövar tillsyn över att bestämmelserna och föreskrifterna om Arbetsarkydd iakttas, och när det sker brott mot dessa kan föremålet för tillsynen också i dag vara en privat Arbetsförmedlingsbyrå när det gäller brott mot förbudet att uppbära avgift för Arbetsförmedling och försummelse att meddela om uthyrningsarbete. Ändringarna innebär att Arbetsarkyddmyndigheternas och Arbetsarkyddmyndigheternas samarbete i fråga om tillsynen över den privata Arbetskraftsservicen kommer att intensifieras.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts i samarbete mellan Arbetskraftsmyndigheter och Arbetsarkyddmyndigheter samt Arbetsministeriet och Social- och Hälsovårdsministeriet. Vid beredningen av propositionen har de viktigaste Arbetsmarknadsparternas åsikter hörts och beaktats i propositionens innehåll.

5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Vid beredningen av propositionen har regeringens proposition 84 med anledning av vissa beslut som godkänts vid den åttiofjärde Internationella Arbetskonferensen (RP 154/1998 rd), som behandlas av riksdagen samtidigt, beaktats.

Enligt artikel 1.1 d i konventionen om rekrytering av och Arbetsförmedling för sjömän avses med sjöman varje person som uppfyller villkoren för att anställas eller sysselsätas i någon befattning ombord på ett sjögående fartyg. Lagstiftningen om sjöfart innehåller särskilda bestämmelser om behörigheten.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslagen

1.1. Lagen om arbetskraftsservice

1 a §. *Lagens tillämpning på privat arbetskraftsservice.* Lagen om arbetskraftsservice tillämpas i första hand på förhållandena mellan stat och enskilda personer samt arbetsgivare när man söker arbetskraft och försöker trygga tillgången på arbetskraft. Staten ansvarar för anordnandet och utvecklandet av arbetskraftsservice. Lagen tillämpas på samfund som tillhandahåller privat arbetskraftsservice när det gäller förbudet att ta ut avgift för arbetsförmedlingservice. Det är förbjudet att ta ut avgift för arbetsförmedlingservice hos enskilda kunder. Hos arbetsgivarkunder kan en privat arbetsförmedlingsbyrå däremot ta ut avgifter.

Enligt artikel 2.3 i ILO:s konvention om privata arbetsförmedlingsbyråer är ett syfte med konventionen att inom ramen för bestämmelserna tillåta privata arbetsförmedlingsbyråers verksamhet samt skydda de arbetstagare och arbetssökande som anlitar deras service. För att syftet skall nås föreslås att tillämpningsområdet för lagen om arbetskraftsservice skall utvidgas till att, enligt vad som bestäms särskilt, gälla också verksamhet som bedrivs av samfund som tillhandahåller privat arbetskraftsservice. I detta syfte föreslås att till lagen fogas en ny 1 a § där det bestäms att lagen skall tillämpas på privat arbetskraftsservice.

3 a §. *Diskrimineringsförbud och förbud mot att tillhandahålla minderårig arbetskraft i privat arbetskraftsservice.* Enligt artikel 5 i konventionen skall man säkertställa att alla har lika möjligheter och blir lika behandlade i fråga om tillgång till arbete och till vissa yrken. Den privata arbetskraftsservicens verksamhetsbetingelser skall begränsas med lagliga och administrativa tillsynsmedel så att diskriminering inte är möjlig. De som tillhandahåller privat arbetskraftsservice skall behandla arbetstagare och arbetssökande utan att diskriminera dem på basis av ras, hudfärg, kön, religion, politisk åskådning, nationell härkomst, social ställning eller någon annan sådan omständighet som avses i nationell lag eller praxis, såsom ålder eller handikapp.

De grunder för diskriminering som anges i artikel 5 i konventionen motsvarar nästan helt den allmänna bestämmelse i 17 § 3 mom. lagen om arbetsavtal som gäller arbetsgivarens skyldighet att behandla sina arbetstagare opartiskt i arbetsavtal eller arbetsförhållanden samt i en sådan anställningssituation som avses i nämnda paragrafs 17 § 4 mom.

Enligt artikel 9 i konventionen skall man säkerställa att privata arbetsförmedlingsbyråer inte tillhandahåller barnarbetskraft. För att denna förpliktelse skall uppfyllas måste också den nationella lagstiftningen ändras. Det föreslås att till lagen om arbetskraftsservice fogas en ny 3 a §. Barns arbete regleras i lagen om unga arbetstagare (998/1993) som tillämpas på arbete som utförs av personer under 18 år i ett arbets- eller tjänsteförhållande. Dessutom innehåller förordningen om skydd för unga arbetstagare (508/1986) närmare restriktioner i fråga om arbete som utförs av personer under 18 år. Arbetsministeriet har utfärdat ett beslut om arbeten som är farliga för unga arbetstagare (756/1996) och ett beslut om lätta arbeten lämpliga för unga (1431/1993). Barns arbete är mycket strikt reglerat i Finlands lagstiftning.

9 §. *Utbildnings- och yrkesinformation.* Arbetskraftsservicelagens 9 § utgör grunden till att arbetskraftsbyråerna upprätthåller en informationstjänst, som i hela landet erbjuder information om utbildningsmöjligheter, om vad olika yrken och arbetsuppgifter innebär och om arbetsmarknaden. Övriga förvaltningsområden saknar motsvarande serviceform. I servicen ingår både förmedling av information och personlig rådgivning. Arbetskraftsservicelagen har stor betydelse när det gäller att vägleda medborgarna att utnyttja olika utbildningsalternativ som kan hjälpa dem att komma ut på arbetsmarknaden oberoende av tidigare livssituation. Således föreslås att den gällande bestämmelsen om utbildnings- och yrkesinformation i 9 § ändras att motsvara aktuella utvecklingsbehov så att utbildnings- och yrkesinformationen också skall främja livslångt lärande genom förmedling av om allmänbildande utbildning, yrkesutbildning och högre utbildning.

18 §. *Samarbete mellan arbetsförvaltning-*

en och arbetsmarknadsorganisationerna. I paragrafen finns bestämmelser om samarbetet mellan arbetsförvaltningen och arbetsmarknadsorganisationerna enligt en nyckat vedertagen praxis i arbetslagstiftningen. I praktiken har samarbetet hittills skett i den arbetskraftspolitiska delegation som arbetar i anslutning till arbetsministeriet. Samarbetet har gällt verkställigheten av lagen om arbetskraftsservice och planering och utveckling som ansluter sig till den. Det är vid behov möjligt att genom en särskild förordning bestämma formerna för samarbetet.

Enligt artikel 13 i konventionen skall de offentliga myndigheterna efter att ha hört de mest representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna fastställa och tidvis se över villkoren för främjande av samarbetet mellan den offentliga arbetsförmedlingen och privata arbetsförmedlingsbyråer. I detta syfte föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. där det bestäms om utbyte av uppgifter mellan arbetskrafts- och arbetarskyddsmyndigheter och dem som tillhandahåller privat arbetskraftsservice. För att kraven i artikel 13 i konventionen skall uppfyllas bestäms i paragrafen att de som tillhandahåller privat arbetskraftsservice är skyldig att med bestämda mellanrum tillställa myndigheterna uppgifter om den privata arbetsförmedlingsservicen. Uppgifterna kan begäras av ett samfund som representerar dem som tillhandahåller service. I lagen om arbetskraftsservice finns en uttrycklig bestämmelse om sekretess för uppgifterna. Enligt 20 § 2 mom. lagen om arbetskraftsservice får uppgifter om ett företags eller ett samfunds affärs- eller yrkeshemligheter som har erhållits i samband med verkställigheten av lagen inte röjas utan samtycke av den som saken gäller och inte heller användas på något annat obehörigt sätt. Kravet i artikel 13 i konventionen om att uppgifterna skall vara konfidentiella beaktas också i 6 § förordningen om ett datasystem för arbetskraftsservicen (1254/1993) som innehåller bestämmelser om konfidentiella uppgifter om arbetsgivarkunder. Enligt paragrafen skall de uppgifter om arbetsgivarkunders affärsverksamhet som samlas och matas in i datasystemet i samband med arrangerandet av arbetskraftsservice samt sekretessbelagda uppgifter i anslutning till personalplaner behandlas konfidentiellt. Tillhandahållare av privat arbetskraftsservice kan gott jämföras med arbetsgivarkunder.

22 §. *Tillsyn.* Enligt artikel 14 i konventionen ansvarar den för tillsynen över arbetarskyddet ansvariga myndigheten för tillsynen över genomförandet av de föreskrifter som meddelas med stöd av konventionen. Enligt 22 § lagen om arbetskraftsservice utövas för närvarande tillsynen över att förbuden att uppbära avgift för arbetsförmedlingsservice enligt 16 § iakttas av arbetarskyddsmyndigheterna. Tillsynen sker enligt vad som bestäms i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden. Då lagen om arbetskraftsservice enligt förslaget i större utsträckning skall börja tillämpas på privat arbetskraftsservice måste bestämmelsen om tillsynen över att lagen följs utvidgas och preciseras när det gäller lagens tillämpningsområde. Enligt lagens 22 § utövar arbetarskyddsmyndigheterna tillsyn över att diskrimineringsförbudet och förbudet att erbjuda minderårig arbetskraft samt att skyldigheten att lämna uppgifter iakttas när privat arbetsförmedlingsservice tillhandahålls. Tillsynen över att förbudet att uppbära avgift för arbetsförmedlingsservice iakttas skall naturligen också i fortsättningen höra till arbetarskyddsmyndigheternas behörighet.

1.2. Lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden

21 a §. I artikel 3.2 i konventionen förutsätts att villkoren för privata arbetsförmedlingsbyråers verksamhet fastställs i nationell lag. Enligt 21 a § lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden är en arbetsgivare som låter utföra uthyrningsarbete och som har gjort en grundanmälan enligt handelsregisterlagen skyldig att skriftligen meddela arbetarskyddsmyndigheten att grundanmälan har gjorts. Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras så att anmälningsskyldigheten gäller alla de i 1 a § lagen om arbetskraftsservice avsedda tillhandahållare av privat arbetskraftsservice som har gjort en ovan nämnd grundanmälan.

25 §. I paragrafens 4 mom. fastställs ett straff för försummelse att iaktta de anmälningsskyldigheter som anges i lagen. Enligt artikel 14.3 i konventionen bör det med tanke på överträdelser av konventionen finnas tillräckliga straffsanktioner. Det föreslås därför att paragrafens 3 mom. ändras så att en till-

handahållare privat arbetskraftsservice kan dömas till böter för försummelse att iaktta anmälningsplikt som gäller arbetarskydds-uppgifter, om den i 21 a § 1 mom. avsedda anmälningskyldigheten har försummats. Samtidigt kan nuvarande 4 mom. angående straffbarhet för försummelse av anmälningsplikt som gäller uthyrningsarbete upphävas, eftersom utförande av uthyrningsarbete endast är en serviceform bland alla de tjänster

som privata arbetsförmedlingsbyråer tillhandahåller.

2. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av lagen om arbetskraftsservice**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 26 november 1993 om arbetskraftsservice (1005/1993) 9 och 22 § samt fogas till lagen nya 1 a och 3 a § samt till 18 § ett nytt 2 mom., som följer:

1 a §

*Lagens tillämpning på privat
arbetskraftsservice*

När arbetsförmedlingsservice och annan sådan service i anslutning till arbetssökande om vilken bestäms särskilt genom förordning samt uthyrning av arbetskraft tillhandahålls av fysiska eller juridiska personer och är oberoende av statens arbetskraftsmyndigheter (*privat arbetskraftsservice*) skall denna lag tillämpas enligt vad som bestäms i 3 a, 16 och 18 §, 21 § 1 mom. samt 22 §.

3 a §

*Diskrimineringsförbud och förbud mot att
tillhandahålla minderårig arbetskraft i
privat arbetskraftsservice*

När privat arbetskraftsservice tillhandahålls får de arbetssökande inte utan grund bemötas ojämnt eller minderårig arbetskraft ställas till förfogande för sådant arbete som är förbjudet för unga enligt lagen om unga arbetstagare (998/1993).

9 §

Utbildnings- och yrkesinformation

Utbildnings- och yrkesinformationen skall främja livslångt lärande och en ändamålsenlig placering i arbetslivet genom att förmedla information om alla allmänbildande, yrkesinriktade och högre utbildningsmöjligheter, om vad olika arbetsuppgifter och yrken innebär och om arbetsmarknaden.

18 §

*Samarbete mellan arbetsförvaltningen och
arbetsmarknadsorganisationerna*

För att främja samarbetet mellan arbetskraftsförvaltningen och den privata arbetskraftsservicen skall arbetskraftsmyndigheterna tillsammans med arbetarskyddsmyndigheterna följa utvecklingen i fråga om den privata arbetskraftsservicen och med bestämda mellanrum begära uppgifter om den privata arbetskraftsservicen av dem som tillhandahåller servicen eller av sammanslutningar som representerar dessa. De som tillhandahåller privat arbetskraftsservice skall lämna de begärda uppgifterna. Om sekretess för och behandling av uppgifterna bestäms särskilt.

22 §

Tillsyn

Tillsynen över att de i 3 a och 16 § avsedda förbuden och den i 18 § 2 mom. föreskrivna upplysningsplikten iakttas utövas av arbetarskyddsmyndigheterna enligt lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/1973).

Denna lag träder i kraft den 199 .

2.

Lag**om ändring av 21 a och 25 § lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 16 februari 1973 om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/1973) 25 § 4 mom., sådant det lyder i lag 1035/1993, samt

ändras 21 a § 1 mom. och 25 § 3 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 21 a § 1 mom. i nämnda lag 1035/1993 och 25 § 3 mom. i lag 689/1995, som följer:

21 a §

Den som tillhandahåller sådan arbetskraftservice som avses i lagen om arbetskraftservice (1005/1993) och som har gjort en grundanmälan om sin verksamhet enligt handelsregisterlagen (129/1979) är skyldig att meddela arbetarskyddsmyndigheten att verksamheten har inletts. Om fullgörande av anmälningsskyldigheten bestäms vid behov genom förordning.

25 §

Den som bryter mot bestämmelserna i 21 §, 21 a § mom. eller, 22 eller 23 § i denna lag eller mot bestämmelser som med stöd av denna lag har utfärdats angående tillämpningen av dem, skall dömas till böter för *försummelse att iakttas anmälningsplikt*.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Helsingfors den 27 november 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Arbetsminister *Liisa Jaakonsaari*

1.

Lag**om ändring av lagen om arbetskraftsservice**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 26 november 1993 om arbetskraftsservice (1005/1993) 22 §
samt
fogas till lagen nya 1 a och 3 a § samt till 18 § ett nytt 2 mom., som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

1 a §

Lagens tillämpning på privat arbetskraftsservice

När arbetsförmedlingsservice och annan sådan service i anslutning till arbetssökande om vilken bestäms särskilt genom förordning samt uthyrning av arbetskraft tillhandahålls av fysiska eller juridiska personer och är oberoende av statens arbetskraftsmyndigheter (privat arbetskraftsservice) skall denna lag tillämpas enligt vad som bestäms i 3 a, 16 och 18 §, 21 § 1 mom. samt 22 §.

3 a §

Diskrimineringsförbud och förbud mot att tillhandahålla minderårig arbetskraft i privat arbetskraftsservice

När privat arbetskraftsservice tillhandahålls får de arbetssökande inte utan grund bemötas ojämnt eller minderårig arbetskraft ställas till förfogande för unga enligt lagen om unga arbetstagare (998/1993).

9 §

Utbildnings- och yrkesinformation

Syftet med utbildnings- och yrkesinformation är att främja en ändamålsenlig utbildning och placering i olika yrkesområden genom att ge information om utbildningsmöjligheter, om vad olika arbetsuppgifter och yrken innebär och om arbetsmarknaden.

9 §

Utbildnings- och yrkesinformation

Utbildnings- och yrkesinformationen skall främja livslångt lärande och en ändamålsenlig placering i arbetslivet genom att förmedla information om alla allmänbildande, yrkesinriktade och högre utbildningsmöjligheter, om vad olika arbetsuppgifter och yrken innebär och om arbetsmarknaden.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

18 §

Samarbete mellan arbetsförvaltningen och arbetsmarknadsorganisationerna

---

För att främja samarbetet mellan arbetskraftsförvaltningen och den privata arbetskraftsservicen skall arbetskraftsmyndigheterna tillsammans med arbetarskyddsmyndigheterna följa utvecklingen i fråga om den privata arbetskraftsservicen och med bestämda mellanrum begära uppgifter om den privata arbetskraftsservicen av dem som tillhandahåller servicen eller av sammanslutningar som representerar dessa. De som tillhandahåller privat arbetskraftsservice skall lämna de begärda uppgifterna. Om sekretess för och behandling av uppgifterna bestäms särskilt.

22 §

Tillsyn

Tillsynen över att förbudet att uppbära avgift för arbetsförmedlingsservice enligt 16 § iakttas utövas av arbetarskyddsmyndigheterna enligt lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/1973).

22 §

Tillsyn

Tillsynen över att de i 3 a och 16 § avsedda förbudet och den i 18 § 2 mom. föreskrivna upplysningsplikten iakttas utövas av arbetarskyddsmyndigheterna enligt lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/1973).

Denna lag träder i kraft den 199 .

2.

Lag**om ändring av 21 a och 25 § lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 16 februari 1973 om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/1973) 25 § 4 mom., sådant det lyder i lag 1035/1993, samt

ändras 21 a § 1 mom. och 25 § 3 mom., dessa lagrum sådana de lyder, 21 a § 1 mom. i nämnda lag 1035/1993 och 25 § 3 mom. i lag 689/1995, som följer:

Gällande lydelse

21 a §

En arbetsgivare som mot vederlag ställer sina arbetstagare till en beställares förfogande för utförande av arbete (*uthyrningsarbete*) och som beträffande denna verksamhet har gjort grundanmälan enligt handelsregisterlagen (129/1979) är skyldig att skriftligen meddela arbetarskyddsmyndigheten att grundanmälan har gjorts. Om fullgörandet av anmälningsskyldigheten stadgas vid behov närmare genom förordning.

25 §

Den som bryter mot stadgandena i denna lags 21, 22 eller 23 § eller mot stadganden och bestämmelser, som med stöd av denna lag utfärdats angående tillämpningen av dem, skall dömas till böter för *försummelse att iaktta anmälningsskyldighet*.

En arbetsgivare som underlåter att iaktta anmälningsskyldigheten enligt 21 a § 1 mom. skall för försummelse av anmälningsskyldighet som gäller uthyrningsarbete dömas till böter.

Föreslagen lydelse

21 a §

Den som tillhandahåller sådan arbetskrafts-service som avses i lagen om arbetskrafts-service (1005/1993) och som har gjort en grundanmälan om sin verksamhet enligt handelsregisterlagen (129/1979) är skyldig att meddela arbetarskyddsmyndigheten att verksamheten har inletts. Om fullgörande av anmälningsskyldigheten bestäms vid behov genom förordning.

25 §

Den som bryter mot bestämmelserna i 21 §, 21 a § 1 mom. eller, 22 eller 23 § i denna lag eller mot bestämmelser som med stöd av denna lag har utfärdats angående tillämpningen av dem, skall dömas till böter för försummelse att iaktta anmälningsskyldighet.

(4 mom. upphävs)

Denna lag träder i kraft den 199 .

